

תת"ע 7124/06/20 - איבראהים אחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7124-06-20 מדינת ישראל נ' אחמד

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
איבראהים אחמד	מבקש
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

החלטה

בפניי בקשה לביטול הקנס שניתן במסגרת פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 22.6.2020.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 61200797308 המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע בתקופה העולה על שנתיים בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 בתאריך 22.5.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה של 12 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 5,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי קיבל את ההזמנה לדין והעבירה לעורך דינו, שהינו קרוב משפחתו. בא כוחו הודיע לו כי נוכח מצבו הרפואי אין צורך שיגיע בעצמו לדיון. עוד טען כי עורך דינו מסר לו כי הוא יופיע בדיון על מנת לבקש לדחות את מועד הדיון ולצלם את חומר החקירה. לטענתו, הוא סמך על עורך דינו ומשכך לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו.

לטענת המבקש נודע לו אודות גזר הדין רק ביום 5.2.2021, כשהגיעה עורכת הדין המייצגת אותו בבקשתו הנוכחית לדיון בתיק אחר.

המבקש טען כי נוכח העובדה שהצליח להסדיר את רישיון הנהיגה שלו בשל החובות, הסכים לסיים את התיק האחר תוך הפעלת התנאי שהושת בגין התיק זה. בנוסף, על מנת לחסוך בזמנו השיפוטי של בית המשפט הסכים לקבל על עצמו את עונש הפסילה של שנה שלמה ומשכך אין הוא עותר לביטול פסק הדין כולו, אלא אך לבטול הקנס. המבקש ציין בבקשתו כי הפקיד תצהיר הפקדת רישיון נהיגה.

המבקש הוסיף שהעונש שהושת עליו בהיעדרו הינו כבד ואינו נמצא במתחם הענישה הנהוג בעבירות דומות ובנסיבות הדומות לנסיבותיו של המבקש לרבות העובדה כי הוא נמצא בהליך של פשיטת רגל.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי המבקש אינו מבקש את ביטולו המלא של פסק הדין אלא את רכיב הקנס בלבד. לטענתה, לא ניתן לבטל רכיב אחד מפסק דין ומטעם זה דינה של הבקשה להידחות.

לטענת המשיבה, מבקשתו של המבקש עולה כי ידע על מועד הדיון ובנסיבות אלה היה על המבקש להגיש ערעור על פסק הדין. המשיבה ציינה כי המועד להגשת ערעור חלף זה מכבר ופסק הדין שניתן הינו חלוט.

המשיבה טענה גזר הדין שניתן נגד המבקש בהיעדרו הינו סביר ואינו חורג ממתחם הענישה הנוהגת וכי לא התקיים עיוות דין בעניינו של המבקש.

המשיבה הוסיפה כי המבקש טען בבקשתו כי התנאי אשר הושת עליו בגין הדו"ח דנן הופעל בתיק אחר שהתנהל נגדו וכי אף מטעם זה אין מקום לבטל את פסק הדין או כל רכיב מתוכו.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 נקבע:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

עמוד 2

המבקש טען כי לא הגיע לדיון שהתקיים בהיעדרו בהוראת עורך דינו עליו סמך שיתייצב לדיון. המבקש לא צירף לבקשתו אסמכתאות או ראיות התומכות בטענתו, לרבות צירוף תצהיר מטעמו של עורך הדין ואף לא ציון שמו. גם קבלת טענה זו אינה יכולה להביא לקבלת הבקשה. על נאשם מוטלת החובה להתייצב לדיון שנקבע בעניינו והוא אינו פטור מהתייצבות אלא אם בית המשפט הורה אחרת.

הדיון בעניינו של המבקש התקיים לפני כ-8 חודשים. המבקש לא פרט מה עשה על מנת לברר מה היו תוצאות הדיון אליו לא התייצב ואיזה הנחיות קיבל מעורך דינו לאחר הדיון.

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקש לא כפר במיוחס לו ואף ציין בבקשתו כי החל לרצות את עונש הפסילה שהושתה עליו לאחר שהפקיד תצהיר הפקדת רישיון נהיגה בתאריך 8.1.2021 וכי עונש הפסילה המותנית הופעלה במסגרת תיק אחר שעמד לחובתו. עם זאת, המבקש טען כי אין ביכולתו לעמוד בתשלום הקנס שהושת עליו בשל העובדה כי הוא נמצא בהליך פשיטת רגל.

הקנס הגבוה ניתן נוכח חומרת העבירה ובשים לב לכך שלא ניתן להשית על המבקש עונש מאסר או מאסר על תנאי בהעדרו. יצוין כי אם היה מוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי חלף הקנס הגבוה היה מצבו בתיק הנוסף בו הודה חמור יותר.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין ואין מקום לשנות את גובה הקנס.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

לפנים משורת הדין ונוכח מצבו הכלכלי אותו פירט המבקש בבקשתו מורה על ביטול תוספת פיגורים ותשלום הקנס ב-10 תשלומים שווים מתאריך 4.4.21.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"א, 13 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.